

யோவேல் புத்தகமும் லவோதிக் கேயா ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் திருச்சபையும் - எண் பதினேழு

Jeff Pippenger
2025-12-23

பதினேழாம் எண்

கடைசி கட்டுரையை நாம் ஆபிராம் மற்றும் பவுல் ஆகியோரின் தீர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றிய இன்னும் முடிவுறாத ஒரு ஆய்வோடு நிறைவு செய்தோம்; அவற்றில், வரியின்மேல் வரி சேர்ந்து, 30 ஆண்டுகளும் அதனைத் தொடர்ந்து 400 ஆண்டுகளும் கொண்ட ஒரு 430 ஆண்டு காலப்பகுதியை உருவாக்குகின்றன. இறையியல் உலகில் எங்கோ சிலர் அந்த 30 ஆண்டுகளை 400 ஆண்டுகளுக்குப் பின்வரும் ஒரு காலமாகக் காணக்கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன்; ஆயினும், பொதுவாக விவாதிக்கப்படும் போது, அந்த முப்பது ஆண்டுகள் அந்தக் காலப்பகுதியின் தொடக்கத்தில் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அது 400க்குப் பின் 30ஆ, அல்லது 30க்குப் பின் 400ஆ? அது முப்பதிற்குப் பின் நானூறு ஆகும்; ஏனெனில், இரண்டாம் தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியோடு தொடர்புபட்டு அதனால் தொடரப்படும் ஒரு முப்பது ஆண்டு காலத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு அநேக சாட்சிகள் உள்ளன.

ஆதியாகமம் 41:46-இல், யோசேப்பு பார்வோனுக்காகச் சேவையில் நுழைந்தபோது அவனுக்கு முப்பது வயது இருந்தது. பின்னர் ஏழு ஆண்டுகளான பெருக்குக் காலம் ஆரம்பமானது; அதற்குப் பின்பு ஏழு ஆண்டுகளான பட்டினிக் காலம் வந்தது. கிறிஸ்துவின் முன்னடையாளமாகிய யோசேப்பு முப்பது வயதில் இருந்ததுபோல, அதற்குப் பின்பு 2520 நாட்கள் கொண்ட இரண்டு காலப்பகுதிகள் வந்தன. கிறிஸ்துவுக்கு முப்பது வயதாக இருந்தபோது, அதற்குப் பின்பு 1260 நாட்கள் கொண்ட இரண்டு காலப்பகுதிகள் வந்தன; அவை சேர்ந்து 2520 ஆகின்றன; அது மறுபடியும் இரண்டு ராஜ்யங்களின்மேல் வரும் ஏழு காலங்களோடு தொடர்புபடுகிறது.

2 சாமு வேல் 5:4-ல்கு றி ப்பி டப்பட்டபடி ,தாவீ து ராஜாவானபோது மு ப்ப வயதாயி ரு ந்தான்;அவன் நாற்பது ஆண்டு கள் ஆட்சி செய்தான்.தாவீ து கி றி ஸ்து வு க்கானமு ன்மதி ரியாக இரு க்கி றான்;கி றி ஸ்து மு வயதானபோது அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்;அதன் பி ன்பு நாற்பது நாட்கள் வனாந்தரத்தி ற்கு ள் நடத்தப்பட்டார்;பி ன்னர்,அவரு டைய ஞானஸ்நானத்தால்மு ன்னடையாளப்படு த்தப்பட்ட அவரு டைய உயி ர்த்தெழு தலு க்கு ப்பி ன்,அவர் நாற்பது நாட்கள் தங்கி ,சீ ஷர்களு நேரில் போதி த்தார்.சி லு வையி ல்,அவர்களின் உடன்படி க்கை வரலாற்றி ன்

தொடக்கத்தி ல் வனாந்தரத்தி ல் நாற்பது ஆண்டு கள் மரித்து க்கொண்டி ரு ந்ததற்கான ஒற்று மையாக, எரு சலேமி ன் அழி வு இரக்கத்தி னால் நாற்பது ஆண்டு கள் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது .

எசேக்கியேல் 1:1-இல், எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசியாக அழைக்கப்பட்டபோது முப்பது வயதானவர். எசேக்கியேலின் முப்பதாவது ஆண்டிற்குப் பிந்தைய காலத்தைப் பற்றி இப்போது விவாதிக்க நான் நேரம் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டேன்; ஆனால், அவருடைய ஊழியம் எவ்வளவு காலம் நீடித்தது என்பதற்கான நிலைநிறுத்தப்பட்ட உண்மைகளின் சுருக்கமான AI-சுருக்கத்தை இங்கே சேர்த்துக்கொள்கிறேன். "எசேக்கியேலின் தீர்க்கதரிசனங்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் மிகத் துல்லியமாக நாளிடப்பட்டவைகளுள் அடங்குகின்றன; முழு நூலிலும் 13 குறிப்பிட்ட தேதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் யெகோயாசீனின் சிறைப்பிடிப்பு ஆண்டிலிருந்து கணக்கிடப்படுகின்றன (கி.மு. 597 முதல் ஆண்டாகக் கொண்டு); இதனால் சுமார் 22 ஆண்டுகளை உள்ளடக்கும் தெளிவான காலவரிசை அமைப்பு கிடைக்கிறது."

இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது முப்பது வயதானவர்; பின்னர் அவர் பலருடன் ஒரு வாரத்திற்காக உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தினார்.

எதிர்க்கிறிஸ்து தீர்க்கதரிசன ரீதியில் கிறிஸ்துவின் மாதிரிப்படியாக ஆளப்படுகிறான்; மேலும், கிறிஸ்து தமது பரலோக மகா ஆசாரியப் பணியை ஏற்கத் தயாராக முப்பது ஆண்டுகள் இருந்ததுபோல, எதிர்க்கிறிஸ்துவுக்காக அடையாளப்படுத்தப்பட்ட முப்பது ஆண்டுகளான தீர்க்கதரிசனத் தயாரிப்பு காலம், 508-இல் "தினசரி" அகற்றப்பட்டதிலிருந்து 538 வரை நீள்கிறது. 538-இல் பாப்பரசாட்சி போலியான மகா ஆசாரியத்துவமாக அதிகாரப்படுத்தப்பட்டபோது, கிறிஸ்து தமது ஞானஸ்நானத்தில் வல்லமையால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டதுபோலவே அது நிகழ்ந்தது; ஏனெனில் பாப்பரசாட்சியின் 1260 ஆண்டுகளான இருள், கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்திலிருந்து சிலுவைவரையிலான பரிசுத்த ஒளியின் 1260 நாட்களுக்கு இணையாக இருக்கும்; இது 1798-இல் பாப்பரசாட்சிக்கு ஏற்பட்ட கொடிய காயத்துடன் ஒத்துப்போகிறது.

முப்பது ஆண்டுக் காலப்பகுதியால் தொடங்கும் இவ்விருமடங்கான முன்காலப் பகுதிகளில் எதுவும், ஆபிராம் தனது மூன்று-படிநிலை உடன்படிக்கைச் செயல்முறையில் எடுத்த முதலாவது அடியை முன்னிடுவதில்லை. ஆகையால், குறிப்பிடப்பட்டவற்றில் ஆபிராமுடையதுதான் முதலாவது; இருந்தாலும், பவுலின் இரண்டாவது சாட்சியத்தினால் அது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னரே அது அப்படியாக இருக்க முடிந்தது. பவுல் தனது வார்த்தைகளை எழுதியபோது, 400-ஆண்டு தீர்க்கதரிசனம் 430-ஆண்டு தீர்க்கதரிசனமாக ஆனது; அதில் முதல் 30 ஆண்டுகள், இறுதியான காலப்பகுதியிலிருந்து தனியே பிரித்துவைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆல்பாவு ம் ஓமேகாவு மாகச்சி த்தரிக்கப்படு ம்கி றி ஸ்து வி ன் கு ணாதி சயத்தை அடி ப்படையாகக் கொண்டு நான் வாதி டு வது இது வே உடன்படி க்கையி ன் செயல்மு றையி ல் இரு க்கு ம் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நான்கு ஆயி ரத்தி னர், ஆபி ராமு க்கு ம்பவு லு க்கு ம் உரிய ஆண்டு கள்—அதனைத் தொடர்ந்து நானூ று ஆண்டு கள் என்ற இரட்டைப் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் ஓமேகாவாக இரு ப்பதால், அதற்கு உடன்படி க்கை வரலாற்றி ன் ஓமேகாவி ல் அதன் இணைநிலை இரு க்க வேண்டு ம்; அது வே ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நான்கு ஆயி ரத்தி னரின் மு த்தி ரையி டப்படு வரலாறு ஆகு ம். மு ப்பது ஆண்டு களைக் கொண்ட ஒரு காலப்பகு தி , அதனைத் தொடர்ந்து வேறு பட்ட இன்னொரு காலப்பகு தி யு ம், நேரத்தைப் பயன்படு த்தாமல் இரு ந்தாலு ம், ஆபி ராமி ன் அடி த்தளமான 430 ஆண்டு தீ ர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்று ம் வகையி ல் பூ ர்த்தி யடைய வேண்டு ம். நீங்கள் மு ந்தைய அந்தக் கூ ற்றை மறு படி யு ம் வாசி த்து , பி ன்னர் இந்த இடத்தி ற்கு த்தி ரு ம்பி தொடர்ந்து செல்லு மானால் நன்றாக இரு க்கு ம்.

இயேசு, யோசேப்பு, தாவீது, எசேக்கியேல் ஆகிய அனைவரும் கடைசி நாட்களில் தேவனுடைய ஜனங்களை முன்மாதிரியாகக் குறிக்கும் ஒரு பணிக்காக முப்பது ஆண்டுகள் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டவர்கள். தீர்க்கதரிசியாகிய எசேக்கியேல், கிறிஸ்துவாகிய ஆசாரியரை முன்மாதிரியாகக் காட்டும் யோசேப்பு, மற்றும் ராஜாவாகிய தாவீது. நான்கு அடையாளங்கள்; ஆனால் பரலோகப் பிரதான ஆசாரியரைச் சுட்டிக்காட்டும் அந்த அடையாளங்களில் ஒன்றிற்கு மனிதரும் தெய்வீகருமான பிரதிநிதி உண்டு. அந்த நான்கு சாட்சிகளும் ஆபிராமின் 30 ஆண்டுகளுடனும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த ஒரு தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியுடனும் முழுமையாக ஒத்துப்போகின்றன.

எதிர்கிறிஸ்து முப்பது ஆண்டுகள் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டு, பின்னர் கி.பி. 1798-இல் அவள் தன் முதல் மரணத்தைப் பெறும் வரையில் 1260 ஆண்டுகள் அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருந்தாள். அவள் இரண்டாம் மரணத்தின் சின்னமாக இருக்கிறாள்; ஏனெனில் கிருபைக்காலம் முடிவடையும் போது அவள் மறுபடியும் மரிக்கிறாள். இரண்டாம் மரணம் நித்திய மரணம் ஆகும். நாம் உயிர்த்தெழுந்த இரட்சகரைச் சேவிக்கிறோம்; ஏனெனில் கிறிஸ்து நித்தியத்திற்காக மரிக்கவில்லை, அவர் இரண்டாம் மரணத்தை மரிக்கவில்லை. போப்பாட்சியின் கொடிய காயம் குணமாகும் போது, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதின்மூன்று அவள் மீண்டும் 42 மாதங்கள் ஆட்சி செய்வாள் என்று அடையாளப்படுத்துகிறது; அது காலத்தின் ஒரு கூறில்லாத ஒரு தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ன் வேளையி ல் அவள் உயி ர்த்தெழு ப்பப்படு ம்போது , அவளு டைய பணியை எதி ர்க்கி ற படை, வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் பதி னொன்றி ல் கூ றப்பட்ட மூ ன்றரை நாட்களின் மு டி வி ல் உயி ர்த்தெழு ப்பப்பட்டவர்களே ஆவர். உயி ர்த்தெழு ப்பப்பட்ட இரண்டு அதி காரங்கள்—இரண்டு ம் அடையாளக்

கொடி களாக இருந்து, ஒன்று ஏழாம் நாள் சபத்திற்கு ம் மற்றொன்று
சூரியனுக்கு ம் உரியதாக இருந்து —மனிதகுலம் ஜீவனுக்கோ
மரணத்துக்கோ தமது இறுதி தேர்வைச் செய்கின்ற வேளையி ல், முழு
உலகத்திற் கு ம் குறிக்கோள் மையமாக ஆகின்றன.

ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் காலத்தில், மிருகமுமாகிய
கிறிஸ்துவிரோதி, பாம்பு, அவள் தானே (மிருகம்), மற்றும்
பொய்தீர்க்கதரிசி ஆகியோரின் மூவகை ஒன்றிப்பை
பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவான். அந்த மூன்று வல்லமைகளும், எல்லா
மலைகளுக்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட வேண்டிய தேவனுடைய
சபைக்கெதிராக ஒன்றுபடும். வெற்றியடைந்த தேவனுடைய சபை முப்பது
ஆண்டுகள் ஆயத்தப்படுத்தப்படுகின்றது; அது முப்பது சொற்பொருள்
ஆண்டுகள் அன்று; மாறாக, அதனோடு "முப்பது" இணைக்கப்பட்டிருக்கும்
ஒரு நிறுவப்பட்ட தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதி ஆகும்; மேலும், 1844-இல்
வந்த கட்டளைக்குப் பின்பும், தீர்க்கதரிசன காலத்தின் பயன்பாடு இனி
செல்லுபடியாகாது என்பதை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு தீர்க்கதரிசனமாக,
அது இன்னும் அமலில் உள்ளது. முப்பது ஆண்டுகள் என்பது, தீர்க்கதரிசி,
ஆசாரியன், ராஜா ஆகியோருக்கான ஒரு ஆயத்தக் காலத்தைச் சுட்டுகிறது
என்பதை எளிதில் காணலாம்; அவர்கள் வெற்றியடைந்த சபையாக
மகிமையின் ராஜ்யத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவார்கள். எசேக்கியேலின்
நான்கு சாட்சிகளும், கிறிஸ்துவும், யோசேபும், தாவீதும், பாப்பரசர்
ஆட்சியும் மூவகை ஒன்றிப்பும் உலகத்தை ஆர்மகெத்தோனுக்குக்
கொண்டு செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் அதே காலப்பகுதியில்,
தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் அதிகாரத்தை
பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம்
அமல்படுத்தப்படும் போது வெற்றியுடைய சபை உயர்த்தப்படுகின்றது;
மேலும், பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகளின் சாட்சியத்தின்படி, நூற்று
நாற்பத்துநான்கு ஆயிரமாகிய உடன்படிக்கை ஜனங்கள் ஆசாரியர்களின்
ராஜ்யமாக ஆக வேண்டியவர்கள் ஆவர்.

நீங்களும் ஜீவனுள்ள கற்களாயிருந்து, ஆவிக்குரிய வீட்டாகவும்,
பரிசுத்த ஆசாரியக்கூட்டமாகவும் கட்டப்படுகிறீர்கள்; இயேசு
கிறிஸ்துவினால் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிற ஆவிக்குரிய
பலிகளைச் செலுத்தும்படிக்கு. 1 பேதுரு 2:5.

ஆசாரியர்கள் ஆலயத்தி ல் சேவை செய்யத் தொடங்கு ம்போது மு ப்பது
வயது டையவர்களாக இருக்க வேண்டி யிருந்தது ; ஆகையால்,
ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற் கு முன்பாக, மு தற்பலனாகிய அசைவ
படைப்பாக சேவை செய்யத் தயாராக்கப்படு ம் ஒரு
ஆசாரியத்துவத்தி ற்கான ஒரு காலப்பகுதி உள்ளது . உடன்படிக்கையி ன்
தூதரால் நிறைவேற்றப்படு ம்பரிசுத்தி கரிப்பு செயல்முறையி ல், நூற்று
நாற்பத்தி நான்கு ஆயிரம் பேர் ஆகிய ஆசாரியர்கள் லேவியராகச்

சி த்தரிக்கப்படு கி ன்றனர். ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி ற்கு க் கொண் செல்கி ன்ற ஒரு தீ ர்க்கதரிசனக் காலப்பகு தி உண்டு ; அதி ல், பி ன்தைய மழைக்காலத்தி ற்காக ஒரு பரிசு த்தப்படு த்தப்பட்ட ஊழி யத்தைத் தயாராக்கு ம்பரிசு த்தி கரிப்பு செயல்மு றை நடைபெறு கி றது . அந்தத் தயாரிப்பு ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி ல்மு டி வடைகி றது ; ஆகவே, மு ப்பது என்ற காலம் ஆசாரியர்களின் தயாரிப்பைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது . இதனால் அது ஒரு ஆசாரியரு க்கு த் தேவையான வயது டன் ஒத்து ப்போகி றது . பி ரதான ஆசாரியராகி யகி றி ஸ்து தமது ஊழி ய, மு ப்பது வயதி ல் தொடங்கி னார்; யோசேப்பு கி றி ஸ்து வி ன்மு ன்மா இரு ப்பதால், அவனு ம் தன் சேவையை மு ப்பது வயதி ல் தொடங்கி னான். கள்ளக்கி றி ஸ்து வு ம்மு ப்பது ஆண்டு கள் தயாரிப்பி ல் இரு ந்தான்; ஆகையால், மு ப்பது ஆண்டு க் காலம் ஒரு ஆசாரியத்து வத்தி ன் தயாரிப்பைக் கு றி க்கி றது என்பதற்கு நமக்கு ப்மு ன்று சாட்சி கள் உ

“அருகிலேயே உள்ள அந்த மகத்தான விசாரணை, தேவன் நியமிக்காதவர்களைப் பிரித்தெறியும்; மேலும், பிற்கால மழைக்காக ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட, தூய்மையான, சத்தியமான, பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்ட ஒரு ஊழியக்குழுவை அவர் உடையவராக இருப்பார்.” Selected Messages, book 3, 385.

சபை தூய்மையாயிருக்கிறதென்றால் எப்போதும் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவி செயல்படுகிறது என்று சகோதரி வைட் நேரடியாகக் கற்பிக்கிறார். அந்த மகத்தான பிரச்சினை களைகளைப் பிரித்தெறியும் போது, தெய்வீகமும் மனுஷத்துவமும் உடைய ஆசாரியனாகிய இயேசுவும் யோசேப்பும், தீர்க்கதரிசியாகிய இயேசுவும் எசேக்கியேலும், அரசனாகிய இயேசுவும் தாவீதும் ஆகியோரால் அமைந்த பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஒரு ஊழியத்துவம் உங்களுக்கிருக்கும். முப்பது ஆண்டுகளால் குறிக்கப்படும் ஒரு காலப்பகுதியில் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டவர்கள், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரத்தில் இருக்கவேண்டியவர்கள்; அவர்கள் தீர்க்கதரிசிகள், ஆசாரியர்கள், அரசர்கள் என்று பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த மூன்று மனிதர்களும் கிறிஸ்துவின் தீர்க்கதரிசி, ஆசாரியன், அரசன் என்ற பணியைச் சுட்டிக்காட்டும் வேதாகமச் சின்னங்களாக இருக்கிறார்கள்; ஆகையால், கிறிஸ்துவோடு இணைக்கப்பட்டபோது முப்பது ஆண்டுகள் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட வேதாகமச் சின்னங்களால் உருவாக்கப்படும் இந்த மூன்று வகைகளில் ஒவ்வொன்றிலும், முப்பது என்னும் எண் தெய்வீகத்தையும் மனுஷத்துவத்தையும் இணைத்த ஒன்றை அவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர் என்பதை நாம் தீர்மானிக்க அனுமதிக்கிறது. ஆகவே, குறியீட்டான முப்பது ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஆயத்தப்படுத்தப்படும் அந்த ஆசாரியர்கள், தெய்வீகம் மனுஷத்துவத்துடன் இணைக்கப்பட்டதின் கொடியாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

இறு தி க்கால போப்பரசரின் இரத்தப் படு கொலையி ன் நாற்பத்தி ரண்டு மாதங்கள், கி றி ஸ்து தம் சீ ஷர்களின் உரு வி ல் நாற்பத்தி ரண்டு மாதங்கள் மனிதர்களிடையே நடமாடு ம் காலத்தி லேயே நடைபெறு கி ன்றன. ஆபி ராமி ன் இரு மடங்கான தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் 430 ஆண்டு கள் சு ட்டி க்காட்டு கி ற்படி , வி டு தலையால் மு டி வு று ம் அடி மைத்தன டு ஒரு க்கு மு றையு ம் நிறைந்த நாற்பத்தி ரண்டு மாதங்கள். ஆபி ராமி ன் நானூ று ஆண்டு கள், செங்கடல் வி டு தலையி ல் மு டி வு று கி ன்றன போப்பரசரின் கு றி யீ ட்டு ப் பொரு ளான நாற்பத்தி ரண்டு மாதங்களின் மு டி வி ல், கி ரு பைக்காலம் மு டி வு று தலை வி ளக்கு ம் ஒரு சி று வேதாகம மு ன்னு தாரணமாகு ம்.

நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள், ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படுவதிலிருந்து மனிதருக்கான கிருபைக்காலம் முடிவுறும் வரையிலான சோதனையின் காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இருப்பினும், அந்த 42 மாதங்களுக்குள், முப்பது ஆண்டுகளான ஆயத்தக்காலத்தைத் தொடர்ந்து, கிறிஸ்து மீதமுள்ளவர்களின் நபரில் உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். கள்ளப் பிரதியாகிய ஆசாரியனாகிய அந்தி கிறிஸ்து, கிறிஸ்து தமது வரிசையில் மரித்த அதே இடத்திலே தன் இறுதி முடிவை அடைகிறான்; அதுவே எகிப்தின் ராஜாவாகிய பார்வோன் தன் வரிசையில் மரித்த அதே இடமாகும். கர்மேல் மலையில் பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகள் கொல்லப்பட்டார்கள்; இதனால், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் சமயத்தில் கள்ளத் தீர்க்கதரிசியின் மரணம் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் சமயத்தில், பின்னர் கொல்லப்படுகிற ஒரு கள்ளத் தீர்க்கதரிசி உண்டு; அங்கு பார்வோனால் குறிக்கப்படும் மகா சர்ப்பமும், பாப்பாட்சியால் குறிக்கப்படும் மிருகமும் உள்ளன. இவை அனைத்தும், தேவனுடைய ஆசாரியர், ராஜாக்கள், தீர்க்கதரிசிகள் ஆகியோருக்கு விரோதமாக ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் சமயத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. சபை, ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன்பாகவே சுத்திகரிக்கப்படுகிறது; மேலும் தீர்க்கதரிசன வரம் மீளப் புனருத்தாரணம் செய்யப்படுகிறது—அதாவது கள்ளத் தீர்க்கதரிசி மரிக்கும் அதே இடத்தில். அதன் பின்னர், போராட்டம் உண்மையானதா கள்ளமானதா என்ற தீர்க்கதரிசனச் செய்தியைச் சுற்றியே அமைகிறது.

அடையாளார்த்தமான மு ப்பது ஆண்டு காலம் ஞாயி று சட்டத்தி ற்கு மு ன்பாக இரு க்கு ம் ஒரு காலத்தைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது . இந்தக் கால ஆசாரியர்களு க்கான ஆயத்தக் காலமாகு ம்; ஏனெனில் கி றி ஸ்து எல்லாவற்றி லு ம் அவர்களு க்கு ப்மு ன்மாதி ரியாக இரு க்கி றார், இவர்க ளு ட்டு க்கு ட்டி யைப் பி ன்பற்று கி றவர்களே ஆகி றார்கள். ஆபி ராமி ன் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் மு தல் மு ப்பது ஆண்டு களு க்கு ள் உடன்படி க்கை நிறு வப்பட்டது ; ஆகையால், ஆசாரியர்களு க்கான ஆயத்தக் காலம் எதைச்

சுட்டி க்காட்டி னாலு ம், அது ஆபி ராமி ன் அல்பா வரலாற்றால் முன்மாதிரியாக்கப்பட்டபடி, கர்த்தர் நூற்று நாற்பத்து நான்கு ஆயிரத்தவர்களுடன் தமது உடன்படிக்கையைப்புதுப்பிக்கும்காலமே என்பதை இது அடையாளப்படுத்துகிறது. அந்தக்காலம், முப்பது வயதி அதாவது கிறிஸ்து தமது ஞானஸ்நானத்தில்பரிசுத்தஆவியால் அபிசெய்யப்பட்டது போல, அவர்கள் பரிசுத்தஆவியால் அபிஷேகம் செய்யப்படும்போது, ஞாயிறு சட்டத்தின் வேளையில் சேவை செய்யத் தொடங்கும் ஆசாரியர்களுக்கான ஆயத்தக்காலமாகும். ஆபி ராமி ன் அல்பா வரலாற்றிலிருந்து மேலும் எடுத்தறியக்கூடிய இன்னொரு என்னவெனில், ஞாயிறு சட்டத்திற்குக்கொண்டு செல்லும் அந்தக்காலம் எதைச் சுட்டிக்காட்டினாலும், அது மகத்தான முக்கியத்துவமுடையதொரு க்கவேண்டும்கூட; ஏனெனில் ஒமேகா எப்போதும்காலமாவது வல்லமையாயிருக்கும். ஞாயிறு சட்டமே அக்டோபர் 22, 1844, சிலுவை, எகிப்தில் நடந்த பஸ்கா, முதலியவற்றால் சுட்டிக்காட்டப்படும்காலமே ஒமேகாவாகும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம், முப்பது ஆண்டுக்காலப்பகுதியால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட காலத்தின் முடிவைக் குறிக்கிறது. அது ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு முக்கியமான இரட்சிப்பின் வரலாற்றுக்கதையினாலும் முன்னுருவாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது; மேலும், அபிராமுடன் தொடங்கிய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனத்தின் உடன்படிக்கை வரலாற்றின் முடிவும் அதுவே ஆகும். காலப்பகுதியின் முடிவைச் சார்ந்த இந்த அளவிலான தீர்க்கதரிசனச் சாட்சியின் நிறைவும், அந்தக்காலப்பகுதியின் தீவிரமான நோக்கும் முன்னிலையில், அதன் தொடக்கப்புள்ளி எது ஆக இருக்கும்?

முப்பது ஆண்டுகளால் குறியிடப்படும் ஒரு தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதி உண்டு; அநேக சாட்சிகளின் அடிப்படையில் அது ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தில் முடிவடைகிறது. அந்தக் கட்டத்தில், அதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு எண்மதிப்புகளால் குறிக்கப்படும் ஒரு காலப்பகுதி உள்ளது; அவற்றில் ஒவ்வொன்றும், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்குப்பின் தொடரும் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் ஒரு கோட்டைப் பற்றிய சாட்சியை முன்வைக்கின்றது. அவற்றில் சில காலப்பகுதிகள் சபை வரலாற்றின் உட்புறக் கோட்டினைக் குறிக்கின்றன; மேலும் சில, உலகம் ஆர்மகெதோனை நோக்கி முன்னேறும் வெளிப்புறக் கோட்டினைக் குறிக்கின்றன.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், கெடுதிகளின் முடிவில்தான் மணியும் அறிவிக்கப்படும்கவரையில், கடைசி நாட்களில் உள்ள எந்தக்காலத் தீர்க்கதரிசனங்களையும் குறிப்பிட்டுத் தெளிவாக அடையாளம் காணக்கூடிய தேதிகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக நாம் பொருள்படுத்துவதைக் நிராகரிக்கிறோம் என்பதை நமக்கே நினைவூட்டிக்கொள்வது ஏற்றதாக இருக்கலாம். இனிமேல் தீர்க்கதரிசனக்

காலத்தைப் பயன்படு த்தாமல் இரு ப்பது கு றி த்த என்கரு த்தை வி ளக்கு வதற்காக நான் தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தைப் பயன்படு த்து கி றேன். அந்த பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல்தீ ர்க்கதரிசனக் காலத்தை அடையாளப்படு த்து ம் மூ ன்று வசனங்கள் உள்ளன.

ஆற்றின் நீரின்மேல் இருந்த சணல் வஸ்திரம் அணிந்த மனிதனை நான் கேட்டேன்; அவன் தன் வலதுகையையும் இடதுகையையும் வானத்தை நோக்கி உயர்த்தி, என்றென்றும் உயிரோடிருக்கிறவரைச் சாட்சியாக வைத்து, இது ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக் காலமும் ஆகும் என்று சத்தியம்பண்ணினான்; மேலும் பரிசுத்த ஜனங்களின் வல்லமையைச் சிதறடிக்கிற காரியத்தை அவன் நிறைவேற்றினபோது, இவ்வெல்லாக் காரியங்களும் நிறைவேறும். தானியேல் 12:7.

தினசரி பலி நீக்கப்பட்டு, பாழாக்கும் அருவருப்பானது நிறுவப்படும் காலத்திலிருந்து, ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு நாட்கள் இருக்கும். தானியேல் 12:11.

காத்திருந்து ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பத்திஐந்து நாட்களினிடத்துக்கு எய்துகிறவன் பாக்கியவான். தானியேல் 12:12.

இந்த மூன்று வசனங்களிலும் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் மில்லரைட்டுகள் சரியான புரிதலைக் கொண்டிருந்தனர். இந்த மூன்று தீர்க்கதரிசனங்களும் அஸ்திவாரங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சத்தியங்களின் ஒரு பகுதியாகும். ஆயினும், இந்த வசனங்களைப் பற்றிய மில்லரைட்டு புரிதல், ஒரு நாளை ஒரு ஆண்டாகக் கணிக்கும் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தியதின் மேல் அமைந்திருந்தது. "இனி காலம் இல்லை" என்பதனால், இந்த வசனங்களுக்கு வேறொரு பயன்பாடு இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் தீர்க்கதரிசனங்கள் அனைத்தும் பிந்திய மழையின் காலப்பகுதியைப் பற்றியே பேசுகின்றன. இந்த வசனங்களுக்கு, ஒரு செய்தியை உருவாக்குவதற்கு காலத்தைப் பயன்படுத்தாததோடும், வசனங்களைப் பற்றிய மில்லரைட்டு புரிதலோடும் முரண்படாததுமான, பிந்திய மழைக்குரிய ஒரு புரிதல் இருக்க வேண்டும். இந்த மூன்று வசனங்களில் நடுவிலுள்ள வசனமான (பதினொன்றாம் வசனம்) குறித்த சரியான மில்லரைட்டு நோக்கு என்னவெனில், அது முப்பது ஆண்டுகளைக் கொண்ட ஒரு காலப்பகுதியால் தொடங்கி, அதனைத் தொடர்ந்து 1260 ஆண்டுகள் வரும், இரும்டங்கான ஒரு காலப்பகுதியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பதாகும். பதினொன்றாம் வசனம், பாழாக்கும் அருவருப்பானது நிலைநிறுத்தப்படுதலால் சித்தரிக்கப்படும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன்பாக உள்ள அந்த முப்பது ஆண்டு காலப்பகுதியை அடையாளப்படுத்துகிறது.

தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதி காரம் என்பது , தானியேல் பு த்தகத்தி லு ள்ள ஒரு தீ ர்க்கதரிசனம் தி றக்கப்படு கி ன்ற மு டி வு கா கடைசி நாட்களில் நிகழு ம் தேவனு டைய ஜனங்களின் சு த்தி கரிப்பு செயல்மு றையை தேவனு டைய வார்த்தையி ல் வெளிப்படு த்து ம்

அதி காரமாகு ம்.பதி னொன்றாம் வசனத்தி ல்,மு ன்னோடி கள் சரியாகப் பு ரிந்து கொண்டபடி , 1260-வரு டக் காலப்பகு தி க்கு ள் இட்டு ச் செல்லு ம் மு ப்பது -வரு டக் காலப்பகு தி யைப் பற்றி ய ஒரு தீ ர்க்கதரிசனத்தை நாம் காண்கி றோம். பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல், ஏழாம், பதி னொன்றாம், பன்னிரண்டாம் வசனங்களில் உள்ள மூ ன்று தீ ர்க்கதரிசனங்களு ம் மு டி வு காலம் வரையி லு ம் மு த்தி ரையி டப்பட்டவையாக உள்ளன. மு டி வு காலத்தி ல், அந்த மூ ன்று தீ ர்க்கதரிசனங்களு ம் தி றக்கப்பட வேண்டு ம்; ஏனெனில் தேவனு டைய வார்த்தை ஒரு போது ம் தவறாது . அதே அதி காரத்தி லேயே, மனிதரு க்கான கிரு பைக்காலமு டி வைப் பற்றி ய வேதாகமத்தி ல் மி கத் தெளிவான வி ளக்கம் மு ன்வைக்கப்பட்டு ள்ளது ; ஆகையால் பன்னிரண்டாம் அதி காரம், அட்வென்டி சத்தி ன் தொடக்கத்தைவி ட, அட்வென்டி சத்தி ன் மு டி வையே மி கவு ம் நிச்சயமாகவு ம் இன்னு ம் கு றி ப்பாகவு ம் அடையாளப்படு த்து கி றது .

தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள மூன்று தீர்க்கதரிசனங்கள், முத்திரையிடுதலும் முத்திரைநீக்குதலும் தமது முதன்மையான தீர்க்கதரிசன வரையறையைப் பெறும் அதே வேதப்பகுதியிலேயே முத்திரையிடப்பட்டிருந்தன. அந்த மூன்று தீர்க்கதரிசனங்களும் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரத்தின் வரலாற்றில் முத்திரைநீக்கப்படுகின்றன; ஏனெனில் ஆல்ஃபாவும் ஓமேகாவும் எப்போதும் ஒரு காரியத்தின் முடிவை, அந்த காரியத்தின் ஆரம்பத்தோடு சேர்த்து விளக்குகின்றன. பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் மூன்று தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதிகளில் முத்திரைநீக்கப்படுவது, தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் இறுதியான முத்திரைநீக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அந்த முத்திரைநீக்கம், கிருபைக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்பாகவே, இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்துதல் முத்திரைநீக்கப்படும் வெளிப்படுத்தல் முதலாம் அதிகாரத்தில் முன்வைக்கப்படுகிறது. தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் பதினொன்றாம் வசனம், முப்பது ஆண்டு காலப்பகுதியால் தொடங்கிய இருமடங்கான தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆபிராம் மற்றும் பவுலின் முதல் எடுத்துக்காட்டிற்கான இணையானதாகும்.

தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல் உள்ள மூ ன்று தீ ர்க்கதரிசனங்களு ம், மு டி வி ன் இறு தி காலத்தி ல் மு த்தி ரை நீக்கம் அடையாளப்பூ ர்வமான காலப்பகு தி களாகு ம்; அந்த மு த்தி ரை நீக்கம், தேவனு டைய ஜனங்களின் இறு தி சு த்தி கரிப்பு க்கு வழி வகு க்கி றது மூ ன்று தீ ர்க்கதரிசனங்களில் மு தலாவது , கி றி ஸ்து வி னாலேயே கொடு க்கப்படு கி றது ; அவர் அந்த தீ ர்க்கதரிசனத்தை மு ன்வைக்கு ம் போ சணல்வஸ்தி ரம் அணிந்தவராக நீரின் மேல் நிற்கி ன்றார்; இதன் மூ லம் 1260 ஆண்டு களாகக் கு றி க்கப்படு ம் ஒரு தீ ர்க்கதரிசன காலப்பகு தி யி ன் மு டி வை அடையாளப்படு த்தி , அந்த காலப்பகு தி யி ன் மு டி வு தேவனு ஜனங்களின் வல்லமையி ன் சி தறடி ப்பி ன் மு டி வாக இரு ப்பதை வரையறு க்கி ன்றார். கடைசி நாட்களில் தேவனு டைய ஜனங்கள் நூ ற்று

நாற்பத்து நான்கு ஆயிரம் பேர் ஆவர்; அவர்கள்
சி தறடி க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்து தண்ணீரின் மேல் நின்று ஒரு கேள்விக்கு விடையளிப்பதோடு
மட்டுமல்லாமல், அந்தக் கேள்வி "எவ்வளவு காலம்?" என்ற சொற்களால்
தொடங்குகிறது. "எவ்வளவு காலம்?" என்பது ஒரு தீர்க்கதரிசனச்
சின்னமாகும்; இதே கேள்வியே தானியேல் எட்டாம் அதிகாரத்தின்
பதிமூன்றாம் வசனத்தில் இயேசுவிடமும் கேட்கப்படுகிறது: "எவ்வளவு
காலம்?"

நதியின் நீரின்மேல் நின்றிருந்த சணலாடை அணிந்திருந்த அந்த
மனிதனை ஒருவன் நோக்கி: "இந்த அதிசயங்களின் முடிவு வருவதற்கு
இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆகும்?" என்று கேட்டான்.

ஆற்றின் நீரின் மேல் இருந்த, சணல் ஆடை அணிந்த மனிதன் தன்
வலதுகையையும் தன் இடதுகையையும் வானத்தின்பால் உயர்த்தி,
என்றென்றும் உயிரோடிருக்கிறவரின்மேல் ஆணையிட்டு, அது ஒரு
காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும் ஆகும் என்று சொல்வதைக்
நான் கேட்டேன்; பரிசுத்த ஜனங்களின் வல்லமையைச் சிதறடிக்கிறதை
அவன் நிறைவேற்றியபோது, இவ்வெல்லாம் முடிவுறும். தானியேல் 12:6,
7.

ஹித்தேக்கேல் நதியின் தரிசனத்தில், நாருடை அணிந்த மனிதனாகக்
குறிக்கப்படுகிற இயேசுவிடம் முன்வைக்கப்பட்ட கேள்வி, "இந்த
அதிசயங்களின் முடிவுவரை எவ்வளவு காலம் இருக்கும்?" என்பதாகும்;
மேலும் உலாய் நதியின் தரிசனத்தில், பல்மோனி (அந்த ஒரு பரிசுத்தர்)
எனக் குறிக்கப்படுகிற இயேசுவிடம், "நித்திய பலியைச் சார்ந்த
தரிசனமும், பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் சேனையையும் மிதிக்க
ஒப்புக்கொடுக்கும் பாழாக்கும் மீறுதலும் எவ்வளவு காலம் இருக்கும்?"
என்று கேட்கப்படுகிறது.

சி ஸ்டர்வைட்கூறு வதாவது, சி னார் எனும் மகாநதி களின் கரைகளில்
தானியேலுக்கு அளிக்கப்பட்ட தரிசனங்கள் இப்போது நிறைவேறு
செயல்முறையிலுள்ளன; மேலும் அந்த இரு நதித் தரிசனங்களுடனும்
தொடர்பாக, இயேசுவிடம் தீர்க்கதரிசனமான அந்த 'கேள்வி'
கேட்கப்படுகிறது; அதற்கு 'பதில்' எப்போது மூலம் முடிவாகி
சட்டமாகவே வெளிப்படுகிறது. இருப்பினும், அந்த இரு பதில்களும்
1844-இல் முடிவுற்ற தீர்க்கதரிசனக் காலத்தின் பின்னணியிலேயே
வழங்கப்படுகின்றன. முன்னோடிகள் எட்டாம் அதிகாரத்தின் கேள்விக்கு
உலாய் நதித் தரிசனத்திற்கு மானபதிலையும்கூறிய அடையாளம்
கண்டனர்; மேலும் 1798-இல் தேவனுடைய ஜனங்களின் வல்லமையின்
சி தறடிப்பு முடிவடைந்தது என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டனர். ஆனால்
1844-க்கு பின்னர், தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் 'காலப்
பயன்பாடு' முடிவுற்றபோது, "எவ்வளவு காலம்?" என்ற தீர்க்கதரிசனக்
கேள்வி, முன்னோடிகளின் புரிதலை மறுபடியும் இவ்வாறு உரைக்கிறது.

'2300 நாட்கள் வரை; பி ன்னர் பரிசு த்தஸ்தலம், வி ரைவி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைக் சட்டத்தி ன் போது , சு த்தி கரிக்கப்படு ம்'; மேலு ம் தானியேலி ன் இறு தி தரிசனத்தி ல் உள்ள "அற்பு தங்கள்" "அனைத்து ம்" நிறைவேறு ம், அதாவது பரிசு த்த ஜனங்கள் மூ ன்றரை அடையாள நாட்கள் சி தறடி க்கப்படு ம் காலம் மு டி வு று ம் போது .

தானியேலின் கடைசி மூன்று அதிகாரங்களிலுள்ள ஹித்தேக்கேல் ஆறு தரிசனமும், ஏழாம் அதிகாரத்திலிருந்து ஒன்பதாம் அதிகாரம் வரை உள்ள உலாய் ஆறு தரிசனமும், சகோதரி வைட் அவர்களால் "சினேயாரின் பெரிய நதிகள்" என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. வரலாற்று மற்றும் வேதாகம அறிஞர்கள் அனைவரும், சினேயாருடன் தொடர்புடைய நதிகள் இரண்டே உள்ளன என்றும், அவை இரண்டும் பெரிய நதிகளே என்றும் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். அந்த இரண்டு நதிகள் திகிரீஸ் (ஹித்தேக்கேல்) மற்றும் யூபிரத்தீஸ் ஆகும். உலாய் நதி சினேயாரின் யூபிரத்தீஸ் அல்ல; அது சினேயாரில் அல்ல, பெர்சியாவில் உள்ள மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய கால்வாய் நதியாகும். அட்வென்டிசத்தின் அஸ்திவாரத்தையும் மையத் தூணையும் உள்ளடக்கிய தரிசனத்தில் காணப்படும் உலாய் நதி சினேயாரில் அமைந்ததல்ல; இருப்பினும், தீர்க்கதரிசினி உலாயை சினேயாரின் பெரிய நதிகளில் ஒன்றான யூபிரத்தீஸ் என்று அடையாளப்படுத்துகிறார்.

ஹித்தேக்கேல் தரிசனம், திராகோன், மிருகம், மற்றும் பொய்த்தீர்க்கதரிசி உலகத்தை அர்மகெத்தோனுக்குக் கொண்டு செல்லும் வெளிப்புற வரலாற்றை முன்வைக்கிறது; மேலும் உலாய் தரிசனம், கிறிஸ்து தமது தெய்வீகத்தைக் மனிதனுடைய மனிதத்துவத்துடன் இணைக்கும் கிரியையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தீர்க்கதரிசன ரீதியில், கிறிஸ்து தமது தெய்வீகத்தைக் மனிதத்துவத்துடன் இணைப்பதில் நிறைவேற்றும் கிரியையை அடையாளம் காண்பிக்க, தேவப்பிரேரணை உலாய் நதியை யூபிராத்து நதியுடன் சேர்ந்து இரண்டாவது சாட்சியாகப் பயன்படுத்துகிறது.

யூ பி ராத்து ம்தி கி ரீசு ம் இரண்டு ம் ஏதேன் தோட்டத்தி ல் தோன்றி , உடன்படி க்கை வரலாற்றி ன் மு மு நீளத்தி லு ம் ஓடு கி ன்றன. அவை 1844 ஆண்டு அக்டோபர் 22 அன்று அட்வென்டி சத்தி ன் மத்தி யத் தூ ணினு ள் பாயு ம் போது , தெய்வீ கத்தையு ம் மனிதத்தையு ம் ஒன்றி ணைக்கு ம் நிலையைச் சு ட்டி க்காட்டு வதற்காக, மனிதனால் உரு வாக்கப்பட்ட உலாய் கால்வாயு டன் யூ பி ராத்து இணைக்கப்படு கி றது ; இந்த ஒன்றி ணைவு , நாற்பத்து நான்கு ஆயி ரம் எனப் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றவர்களிடத்தி ல் வி சு வாசத்தி ன் பயி ற்சி யி னால் நிறைவேற்றப்படு கி றது . உலாய், தேவனு டைய தீ ர்க்கதரிசன வார்த்தையி ன் அதி காரத்தி ன் மேல் வரு கி ற ஒரு சோதனையைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது ; ஏனெனில், பாரசீ கத்தி ன் உலாய் நதி யை சி னார் தேசத்தி ன் பெரிய நதி களில் ஒன்றாக எலன் வைட்

அடையாளப்படு த்தி யு ள்ள அதி காரத்தை, உலகத்தி ன் நிபு ணர்களின் கரு த்து க்கு மு ரணாக அது நிலைநிறு த்து கி றது .

உலாய் நதியின் சின்னம், மனிதனுடைய வார்த்தையையா அல்லது தேவனுடைய வார்த்தையையா சார்ந்த ஒரு சோதனையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. மனிதர்கள்தானா சரியானவர்கள், அல்லது சகோதரி வைட் முன்வைத்த வார்த்தைகள்தானா சரியானவை? உலாய் நதி பாரசீகத்தில் உள்ள ஒரு தனி நதியையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, அல்லது ஏதேன் நீருடன் மனிதர்களிடமிருந்து வரும் நீர்கள் கலந்திருக்கிற ஒரு தீர்க்கதரிசன நதியையா அது பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது?

நான் முன்வைத்த இந்தச் சிக்கலுக்கு பல பதில்வழிகள் இருக்கக்கூடும்; ஆனாலும், என் கருத்தை நீங்கள் உணரும்படி சில சிந்தனைகளை முன்வைக்கிறேன். உலகியலான வரலாற்றாசிரியர்களும் தெய்வவியலாளர்களும் சரி, சகோதரி வைட் தவறா? “ஷிநாரின் மகா நதிகள்” என்பது டைகிரிஸும் யூப்ரடீஸும் என்பதில் யாருக்கும் மறுப்பு இல்லை. அப்படியிருக்க, சகோதரி வைட் பெர்சியாவில் உள்ள உலாய் நதியை ஷிநாரின் மகா நதியாக அடையாளப்படுத்தும்போது, அவர் பொய்த்தீர்க்கதரிசினியா? அல்லது, அவர் உண்மையான தீர்க்கதரிசினி, ஆனால் ஒரு தவறு செய்தாரா? ஒரு உண்மையான தீர்க்கதரிசி எத்தனை தவறுகள் செய்யலாம், அதற்கு அப்பால் அவர் பொய்த்தீர்க்கதரிசியாகி விடும் அந்த வரம்பைத் தாண்டுவதற்கு முன்? அல்லது, வரலாற்றாசிரியர்கள்தான் தவறுகிறார்களா? அல்லது, உண்மையில் அவரே சரியா? அல்லது, வரலாற்றாசிரியர்களும் சகோதரி வைட்டும் இருவரும் சரியா? இந்தச் சிக்கலை நான் முன்வைத்ததன் நோக்கம், அந்தச் சிக்கலின் விளக்கத்தை, ஹித்தேக்கேல் மற்றும் உலாய் நதிகளின் இரு தரிசனங்களிலும் “எவ்வளவு காலம்?” என்று கேட்கப்படும், நதியின் மேல் நிற்கும் சணல் உடை அணிந்த மனிதனைப் பற்றிய கருத்திற்கு ஒரு கூடுதல் அம்சமாகப் பயன்படுத்துவதற்காகவே ஆகும்.

தானியேல் எட்டாம் அதி காரத்தி ல், தானியேல் பாரசீ கத்தி ல் உள்ள சூ சாவி ல் இரு க்கி றார்; சூ சா உலாய் ஆற்றங்கரையி ல் அமைந்து ள்ளது வேளாண்மைத் தொழி லி ன் காரணமாக, அந்த உலாய் என்பது இயற்கையான ஆற்றை மட்டு மல்லாமல், மனிதனால் உரு வாக்கப்பட்ட நீர்வழி க் கால்வாய்களின் தொடரையு ம் உட்கொள்கி றது . உலாய் சு மார் மேலு ம் நூ ற்று ஐம்பது மைல்கள் அளவு கீ ழ்நோக்கி ப் பாயு ம் போது , அதி கி ரீஸ் மற்றும் ம்யூ பி ராத்து நதி கள் சங்கமி க்கு ம் இடத்து டன் இணை ஏதேனில் தோன்றி யதி கி ரீஸ் மற்றும் ம்யூ பி ராத்து இறு தி யி ல் ஒன்று சேர்கி ன்றன; அவை ஒன்றி ணையு ம் போது , பாரசீ கத்தி லி ரு ந்த உலாய் ஆறு ம் அதே இடத்தி ல் இணைகி றது . உலாய் ஆறு , தி கி ரீஸ் மற்றும் யூ பி ராத்து சங்கமி க்கு ம் இடத்தி ல் தி கி ரீஸ் நதி யி ன் சது ப்பு நில அமைப்பைச் சந்தி க்கு ம் போது , உலாய் சி நேயாரின் மகா நதி களை

அமைக்கு ம் நீரின் ஒரு பகு தி யாகி றது .வரலாற்றாசி ரியர்கள் சரியானவர்களே; அது போலவே சகோதரி வைட்டு ம் சரியானவரே.

சகோதரி ஓயிட் எட்டாம் அதிகாரத்திலுள்ள உலாயின் தரிசனத்தை அடையாளப்படுத்தும்போது, அவர் டைகிரிஸ் மற்றும் யூப்ரடீஸ் நதிகளை இணைக்கும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட நீர்வழிக் கால்வாய் அமைப்பிற்காக அறியப்பட்ட ஒரு நதியையே அடையாளப்படுத்துகிறார்; அவை தலா 2520 ஆண்டுகள் கொண்ட இரண்டு காலப்பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; அவை 1798 மற்றும் 1844 ஆம் ஆண்டுகளில் நிறைவடைந்தன.

திகிரிஸ் நதியின் ஒரு பண்டைய பெயர் ஹித்தேகேல் ஆகும்; மேலும் யூபிராத்தோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கையில், இந்த இரு நதிகளும் தீர்க்கதரிசன ரீதியாகத் தெளிவாக அசீரியாவுடனும் பாபிலோனுடனும் இணைக்கப்பட்டவையாகக் குறிப்பாக இடமறியப்பட்டுள்ளன; இவ்விரண்டும் தேவனுடைய ஆடுகளைத் தண்டிக்கவிருந்த இரண்டு சிங்கங்களாகவும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. அந்த இரண்டு பாழாக்கும் வல்லமைகளும், ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும், அல்லது ஒரு திருச்சபையும் ஒரு அரசும் என்ற குறியீடுகளாக விளங்கும் புறமத ரோமாவும் போப்பக ரோமாவும் ஆகிய இரு பாழாக்கும் வல்லமைகளுக்கு முன்னடையாளமாக இருந்தன. புறமத ரோமா அரசாட்சிக்கலையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஆணாக இருந்தது; போப்பக ரோமா திருச்சபை அதிகாரக் கலைக்குரிய அசுத்தமான பெண்ணாகும். அசீரியா அவர்களின் தீர்க்கதரிசன உறவிலே ஆணாகவும் பாபிலோன் பெண்ணாகவும் இருந்தது; இவ்வாறு திகிரிஸை ஆணாகவும் யூபிராத்தை பெண்ணாகவும் அடையாளப்படுத்துகிறது.

டைகிரிஸ் நதி என்பது 1798 வரை வந்தடைந்த அரசி யற் கைவி னையி ன் நதி யாகு ம்; யூ பி ராத்து என்பது 1844 வரை வந்தடைந்த திரு ச்சபை ஆட்சி க்கலையி ன் நதி யாகு ம். யூ பி ராத்து 1844 வரை வந்தடைய வேண்டி யது அவசி யமாயி ரு ந்தது ; ஏனெனில் 1844-ன் செய்தி பாபி லோனைப்பற்றி யது , (யூ பி ராத்து) அது 1844-ல் மீ ண்டு ம் வி ழு 1844-ல் யூ பி ராத்து ஒரு நீர்வீ ழ்ச்சி யை உரு வாக்கி யபோது , மனிதக் கிரியைகளின் அடையாளமாகச் சங்கமத்தி ல் இணைந்தி ரு ந்த உலை நதி யு ம் மற்ற நதி யி ன் நீரு டன் ஒன்றி னைந்தது . அரசி யற் கைவி னை நதி 1798-ல் அணைக்கப்பட்டது ; அப்பொழு து பாப்பரசர் அதி காரத்தி லி ரு ந்து கு டி யாட்சி அதி காரம் அகற்றப்பட்டது . அதே ஆ அமெரிக்க ஐக்கி யநாடு கள் யூ மி யி ன் மி ரு கமாகவு ம் வேதாகமத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் ஆறாம் இராச்சி யமாகவு ம் ஆட்சி செய்யத் தொடங்கு கி றது . டைகிரிஸ் நதி 1798-ல் அணைக்கப்படு கி றது ; து ல்லி அதே இடத்தி லேயே, இறு தி யி ல் அரசு மு ழு உலகத்தையு ம் அந்த அணையை உடைக்கத் தி ணிக்கு ம்; அது இப்போது உலகமெங்கு ம் பேரெள்ளம்போல பு ரண்டு செல்லத் தயாராய் இரு க்கு ம் பாப்பரசர்

து ன்பு று த்தலி ன்பெரு வெள்ளங்களைத் தடு த்து நிறு த்தி வரு கி று
சு வர், அல்லது அணை, தி ரு ச்சபையு ம் அரசு ம்பி ரிந்தி ரு க்கு ம்பி ரி
சு வராகு ம்.

1844 ஆம் ஆண்டில், யூபிராத்தும் உலாயும் இரண்டும் 1844-இன் செய்தியை
பாபிலோனின் வீழ்ச்சியாகவும், மேலும் 1844-இல் கிறிஸ்து ஆரம்பித்த அதே
பணியாகவும் அடையாளப்படுத்துகின்றன; அப்போது, உடன்படிக்கையின்
தூதராகிய அவர், தமது பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்க இருந்த
ஜனங்களிடமிருந்து பாபிலோனின் நீர்களையும் மனித கிரியைகளையும்
சுத்திகரித்தார்—அதிமகா பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் அவர்கள்
பிரவேசிப்பதற்கு முன் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டிய ஜனங்கள். அந்த
ஜனங்களின் இறுதியான சுத்திகரிப்பு, நடுநிசிக் கூக்குரலின் செய்தியின்
கீழ் பொழியப்பட்ட மழையினால் நிறைவேற்றப்பட்டது; மேலும், நடுநிசிக்
கூக்குரல் செய்தியின் அந்த மழைத்துளிகள் டைகிரிஸ் நதியின்
நீர்களிலிருந்து வடிகட்டப்பட்டவையாக இருந்தன; மில்லரைட்டுகள்
பாப்பரசர் ரோமையும் 1798-ஐயும் அடையாளப்படுத்தியதுபோலவும்,
அவர்கள் பாபிலோனின் வீழ்ச்சியை அடையாளப்படுத்தி, மூடிய கதவிற்கு
முன்பாகவே அந்தச் செய்தியினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டதுபோலவும்;
அல்லது நீங்கள் இவ்வாறு சொல்லலாம்—அவர்கள் தானியேல் 8:14-இன்
செய்தியை முன்வைத்து, உருவகநிறைவு பெற்ற பரிகார நாளின்
திறப்பிற்கு முன்னதாகவே நடுநிசிக் கூக்குரலின் செய்தியை
நிறைவேற்றியபோது, உலாய், டைகிரிஸ், யூபிராத்து ஆகிய நதிகளின்
வடிகட்டப்பட்ட நீர்களிலிருந்து வந்த மழையினால்
சுத்திகரிக்கப்பட்டார்கள்.

தானியேல் புத்தகத்தின் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் ஏழாவது
வசனத்தில் கிறிஸ்து ஹித்தேக்கேல் நதியின் நீரின் மேல் நிற்கிறபோது,
அவர் திகிரீஸ் நதியின் நீரின் மேல் நிற்கிறார்; அதாவது, கிருபைக்காலம்
முடிவுறுவதற்கு வழிநடத்தும் மனித அரசியல் இயக்கங்களின் இறுதி
நிகழ்வுகளை வரையறுக்கும் அந்தத் தரிசனத்தில், அரசியல்
கையாளுதலின் நீரின் மேல் அவர் நிற்கிறார். அங்கே அவர் முந்தைய
வசனத்தின் கேள்விக்குப் பதிலளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்; அதுபோலவே
உலாய் நதியின் தரிசனத்திலும், அங்கே பால்மோனி, அதிசயமான
எண்ணிப்பார்ப்பவர் என அழைக்கப்படும் சணலுடை தரித்த மனிதன்,
முந்தைய வசனத்தின் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கிறான். இரு
நிகழ்வுகளிலும் இந்த உரையாடல் தூதர்களுக்கும் கிறிஸ்துவிற்கும்
இடையிலான பரலோக உரையாடலாகும்; மேலும் இரு நிகழ்வுகளிலும்
கேள்வி, “எவ்வளவு காலம்?” என்பதாகும்.

அதற்கான பதி ல் 2300 நாட்கள் ஆகு ம்; எட்டாம் அதி காரத்தி லு ம்
பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி லு ம் அது “ஒரு காலமு ம், காலங்களு ம்,
அரைக்காலமு ம்” ஆகு ம். இந்தப் பதி ல் 2300 ஆண்டு களாகவு ம் 1260
ஆண்டு களாகவு ம்பு ரிந்து கொள்ளப்படு கி றது ; ஆனால் 1844 ஆம் ஆண்டி

தேவன் தீர்க்கதரிசனச் செய்தி யி னு ள் காலத்தைப் பயன்படு த்து வதற்கு ஒரு தடை வைத்தார், ஏனெனில் காலம் இனி இல்லை. சணலு டை தரித்த மனிதனாகி ய பால்மோனியி ன் இறு தி தலைமு றைக்கான அவரு டைய பதி ல் என்ன? "எவ்வளவு காலம்?" என்ற கேள்வி க்கான பதி லாக ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தையே அடையாளப்படு த்து வதற்காக அது அநேக சாட்சி களின்மேல் காட்டப்பட்டு ள்ளது ; ஆகையால் பரிசு த்தஸ்தலம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி லேயே சு த்தி கரிக்கப்படு கி றதா, மேலு "இந்த அதி சயங்களெல்லாம்" ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி லேயே மு டி வடைகி றதா? ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ல் மு டி வு று ம் அது "அதி சயங்கள்" எவை, மேலு ம் அந்த "அதி சயங்கள்" எப்போது ஆரம்பமானது ?

அப்பொழுது நான் தானியேல் நோக்கினேன்; இதோ, இன்னும் இருவர் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்; ஒருவன் ஆற்றங்கரையின் இப்பக்கத்தில், மற்றொருவன் ஆற்றங்கரையின் அப்பக்கத்தில். அப்பொழுது அவர்களில் ஒருவன், ஆற்றின் நீரின்மேல் இருந்த சணலுடை அணிந்த மனிதனை நோக்கி, "இந்த அதிசயங்களின் முடிவுவரை எவ்வளவு காலம் ஆகும்?" என்று கேட்டான்.

அப்பொழுது நதியின் ஜலங்களின் மேல் நின்றிருந்த, சணல்வஸ்திரம் அணிந்திருந்த அந்த மனிதனை நான் கேட்டேன்; அவன் தன் வலதுகையையும் இடதுகையையும் வானத்தை நோக்கி உயர்த்தி, என்றென்றும் ஜீவிக்கிறவரின் பேரில் சத்தியம்பண்ணினான்: அது ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும் ஆகும்; பரிசுத்த ஜனத்தின் வல்லமையைச் சிதறடிக்கும் காரியத்தை அவன் நிறைவேற்றியபோது, இவையெல்லாம் முடிவுறும் என்றான். தானியேல் 12:5-7.

"எவ்வளவு காலம்?" என்ற குறியீட்டுத் தன்மையுடைய கேள்வி ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தைக் குறிக்கிறது; மேலும், தூதன் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் எப்போது என்று கேட்கவில்லை; அதற்கு பதிலாக, அதிசயங்களின் முடிவு எப்போது என்று கேட்டான். "அதிசயங்கள்" ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திலே முடிவடைகின்றன; ஆகையால், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் அந்த அதிசயங்கள் என்ன? அல்லது இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னால், பத்தாம் அதிகாரம் முதல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரம் வரை விளக்கப்பட்டுள்ள, ஹித்தேக்கேல் நதியருகே அளிக்கப்பட்ட தரிசனத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட "அதிசயங்கள்" என்ன? நாம் அந்த "அதிசயங்கள்" என்ன என்பதைக் கண்டறிய முடிந்தால், அந்த "அதிசயங்கள்" எப்போது தொடங்குகின்றன என்பதையும் கண்டுபிடிக்கலாம். தானியேல் பத்தாம் அதிகாரத்தில், அந்தத் தரிசனத்தின் போது தானியேலுடன் தன் தொடர்பின் நோக்கம் என்னவென்பதை காபிரியேல் குறிப்பாக அடையாளப்படுத்துகிறான்.

இப்போது நான் உன் ஜனங்களு க்கு கடைசி நாட்களில் ஏற்படவி று ப்பதை உனக்கு ப்பு ரியவைக்க வந்தி று க்கி றேன்; ஏனெனில்

இந்த தரிசனம் இன்னும் அநேக நாட்களுக்கு ரியது . தானியேல் 10:14.

கடைசி நாட்களில் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு என்ன சம்பவிக்குமென்று அவர்கள் உணரும்படியாகக் கபிரியேல் வந்தான். தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள தீர்க்கதரிசனங்களை மில்லரியர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டார்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த ஏற்றுக்கொள்ளுதலையே பயன்படுத்தி அந்த அதிகாரம் கடைசி நாட்களுக்கு பொருந்தாது என்று மறுப்பது—கபிரியேல் வெளிப்படையாகக் கூறிய நோக்கத்தையே முறியடிப்பதாகும். கபிரியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் முதல் வசனத்தில் தீர்க்கதரிசனச் செய்தியைத் தொடங்கி, பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் மூன்றாம் வசனம் வரை கொண்டு செல்லும்போது, அங்கு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் வரலாறு, மகா நாகம், மிருகம், பொய்த்தீர்க்கதரிசி ஆகியோர் உலகத்தை ஆர்மகெத்தோனுக்குத் தலைமைத்துவம் செய்வதற்கான வெளிப்புற தீர்க்கதரிசன விவரங்களாகும். அந்த அதிகாரத்திற்குள் தேவனுடைய ஜனங்கள் துன்புறுத்தப்படுவதை விளக்கும் பகுதிகள் உள்ளன; இருப்பினும் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் வரலாறு முதன்மையாக ஒரு வெளிப்புற வெளிப்பாடாகும். இதன் பொருள், தானியேலின் இறுதி தரிசனத்திற்குள் பத்தாம் அதிகாரமும் பன்னிரண்டாம் அதிகாரமும் ஒரு ஆல்பாவையும் ஒரு ஓமேகாவையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; ஏனெனில் பதினொன்றாம் அதிகாரத்துக்கு மாறாக, அவை இரண்டும் நூற்று நாற்பத்து நான்காயிரம் பேரின் முத்திரையிடுதலை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு உள்மையான செய்தியை விவரிக்கின்றன. நடுப்பகுதியான அதிகாரம், வடதிசையின் ராஜாவாக, ரோமாபுரியின் போப்பராக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் மனிதகுலத்தின் கலகமாகும்; மேலும் ஆல்பாவாகிய பத்தாம் அதிகாரமும், ஓமேகாவாகிய பன்னிரண்டாம் அதிகாரமும், கடைசி நாட்களில் நூற்று நாற்பத்து நான்காயிரம் பேரின் உள்மையான அனுபவத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றன. இந்த மூன்று அதிகாரங்களும் சோதனைக்கால முடிவிற்கே வழிநடத்துகின்றன; ஆல்பா அதிகாரம், ஆராதிப்போரின் இரண்டு வகுப்புகளைப் பிரித்தறியும் தேவபயத்தோடு தொடங்குகிறது; மேலும் அந்த அதிகாரத்தின் முடிவில் தானியேலுக்கு வல்லமையின் இரட்டிப்பு அளிக்கப்படுகிறது; இதன்மூலம் முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதரின் செய்திகளை அடையாளப்படுத்துகிறது. பன்னிரண்டாம் அதிகாரம் ஓமேகா அதிகாரமாகும்; அது மூன்றாம் தூதரின் நியாயத்தீர்ப்பு செய்தியை அடையாளப்படுத்துகிறது.

பதினொன்றாம் அதிகாரம், மனிதகுலத்தின்கிளர்ச்சியை ஒரு சலேமின் அழிவிலிருந்து கிருபைக்காலம்முடிவற்றுவரையிலும்விசகோதரிவை அவர்களின்கருத்துப்படி, உலகத்தின்முடிவில் கிருபைக்காலம்முடிவற்றுவதற்கான ஓர்எடுத்துக்காட்டாகும். தானியேல் பதினொன்று, ஒரு சலேமின் அழிவிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது; ஏரெ
70-ஆம் ஆண்டில் அதே நகரத்தின் அழிவையும், பின்னர் உலகத்தால்

பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம்கடைசி நாட்களில் மீ ண்டு ம் நிகழ்ப்டே
அதே அழி வையு ம்மு ன்நிழலி ட்ட எரு சலேமி ன்மு ம்மடங்கு அழி வி
பாபி லோனு க்கு கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களில் தானியேலு ம் ஒரு வராக
இரு ந்தார்.

ஒரே ஆண்டுநாளில், அறுநூற்று அறுபத்தைந்து ஆண்டுகள்
இடைவெளியில் நிகழ்ந்த எருசலேமின் இரண்டு சொற்பொருள் சார்ந்த
அழிவுகள். அந்த இரண்டு அழிவுகளும், உடன்படிக்கையின் பெட்டி
அமைந்திருக்க வேண்டிய நகரத்தையே பற்றியவையாக இருந்தன.
ஷிலோவும் அதே தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகளை உடையதாக இருந்து,
தேவனுடைய சந்நிதி அமைந்திருந்த, அல்லது அமைந்திருக்க வேண்டிய,
ஒரு நகரத்தின் முதல் அழிவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. சகோதரி
வைட், எருசலேமின் அழிவை கடைசி நாட்களின் அழிவுக்கான ஒரு
குறியீடாகப் பயன்படுத்தும்போது, எருசலேமின் அழிவைப் பற்றிய
கிறிஸ்துவின் பிரசங்கத்தின் மீதே அவர்கள் விளக்கமளிக்கிறார்.

ஷிலோ, நெபுகாத்நேச்சரும் தீத்துவும் கீழ் எருசலேமின் அழிவு—இவை
அனைத்தும் தேவனுடைய நகரத்தின் அழிவால்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் கடைசி நாடுகளுக்கான மூன்று
சாட்சிகளாகும். ஷிலோ என்பது முதலாம் தூதனுடைய செய்தியாகும்; அது
தேவனைப் பயப்படும்படி போதிக்கிறது—இதை ஏலி
செய்யவில்லை—மேலும் அவருக்கு மகிமை கொடுக்கும்படியும்
போதிக்கிறது—இதையும் ஏலி செய்யவில்லை—ஏனெனில் அவருடைய
நியாயத்தீர்ப்பின் நேரம் வந்துவிட்டது. இரண்டாம் தூதனுடைய
செய்தியில்தான் நெபுகாத்நேச்சரும் தீத்துவும் மூலம்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் இரட்டிப்பு காணப்படுகிறது. கடைசி
நாட்களில் எருசலேமின் மூன்றாம் அழிவு, கிருபைக்காலம் முடிவுறும்
வேளையில் நிகழ்கிறது; அதுவே நியாயத்தீர்ப்பின் முடிவும் ஆகும்.

பதினொன்றாம் அதிகாரம் மூன்று தூதர்களின் செய்திகளின் வெளிப்புற
வரலாறாகும். அது, தானியேலின் தரிசனத்தின் இருபத்திரண்டாம் நாளில்
நிகழும் பிரிவின் தரிசனத்தையும் வல்லமையூட்டும் மூன்று
தொடுதல்களையும் கொண்ட பத்தாம் அதிகாரத்தின் நடுவில்
அமைந்துள்ளது. இதன் பொருள், பன்னிரண்டாம் அதிகாரமும் கடைசி
நாட்களில் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு நேரிடப்போகிறவற்றின் உள்புறக்
கதையைக் குறித்ததாக இருக்கும் என்பதே. மேலும், இதன் பொருள்,
பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்திற்குள் உள்ள ஒளி, பத்தாம் அதிகாரத்திலுள்ள
ஒளியைவிட இருபத்திரண்டு மடங்கு அதிகத் திகழ்வுடையதாகும்.

உலாய் தரிசனத்தி ல், கி றி ஸ்து வி டமு ம் “எவ்வளவு காலம்?” என்று
கேட்கப்பட்டது . பதி ன்மூ ன்றாம் வசனத்தி லு ள்ள அந்தக் கேள்வி க்கு த்
மு ன்பாக வரு ம்மு ந்தைய பன்னிரண்டு வசனங்கள், வேதாகமத்
தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் வல்லமைகள் பற்றி யமு க்கி யமான வி வரங்களை
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து ம் வெளிப்பு ற தீ ர்க்கதரிசன வரலாற்றை

அடையாளப்படு த்தி க் கொண்டி ரு ந்தன. அந்தப் பன்னிரண்டு வசனங்கள், ஏழாம் அதி காரத்தி ல் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்ட வரலாற்றை வெறு மனே மறு படி யு ம்கூ றி யு ம்வி ரிவு படு த்தி யு ம் இரு ந்தன வசனங்களில் மு ன்வைக்கப்பட்ட தீ ர்க்கதரிசன வரலாறு , மேதி யரு ம் பெர்சி யரு ம் இரு ந்த காலத்தி லி ரு ந்து தொடங்கி பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ல் மறு படி யு ம்கூ றப்பட்டு வி ரிவு படு த்தப்படு கி றது அதி காரத்தி ன்கடைசி பாதி யு ம் ஒன்பதாம் அதி காரம் மு ழு வது ம், தீ ர்க்கதரிசி தானியேலி னால் தேவனு டைய கடைசி நாள் ஜனங்கள் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு வது ஆகு ம். உலாய் நதி களின் தரிசனத் காணப்படு ம் தீ ர்க்கதரிசன வரலாற்றி ன் தரிசனம்—அதனு டன், காபி ரியேலு டன் தானியேல் கொண்ட தொடர்பி ன் மூ லம் அந்த அதி காரங்களில் தேவனு டைய ஜனங்கள் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு தலு ம் சேர்ந்து —பத்தாம் அதி காரம் மு பன்னிரண்டாம் அதி காரம் வரை உள்ளவற்றி ன் அல்பாவு ம் ஓமேகாவு மாகு ம்.

ஹித்தேக்கேல் ஓமேகாவாகவும் உலாய் அல்பாவாகவும் இருப்பதனால், முடிவுக்காலம் அடையப்படும் போது பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் முத்திரை நீக்கப்படும் ஒளியால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் வல்லமை, அட்வென்டிசத்தின் மத்தியத் தூணும் அஸ்திவாரமும் ஆன தரிசனத்தைவிட இருபத்திரண்டு மடங்கு அதிகப் பிரகாசமுடையதாக இருக்கிறது. இந்நிலையால், தானியேலின் கடைசி தரிசனத்தின் ஒளி, பிற்கால நாட்களில் தேவனுடைய ஜனங்களோடு தொடர்புடைய ஒளியாக நேரடியாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. “எவ்வளவு காலம்?” என்று அந்தத் தூதன் சணல் ஆடை அணிந்த மனிதனிடத்தில் இந்த அதிசயங்களின் முடிவைப்பற்றிக் கேட்கும்போது, அந்த அதிசயங்கள் என்றால், ஆபிராமுக்குத் நட்சத்திரங்களை நோக்கும்படி அளிக்கப்பட்ட கட்டளையின் பிரதித்வனியாய் ஆபிராமின் உடன்படிக்கை வரலாறு ஒலிக்கையில், என்றென்றைக்கும் நட்சத்திரங்களைப்போல பிரகாசிப்பவர்கள் ஆகிறார்கள். தானியேல் பன்னிரண்டில் காணப்படும் அதிசயங்கள் என்பது, மனிதர்கள் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் கொடிச்சின்னமாக மாற்றப்படுதலாகும்.

முந்தைய ஒரு குறிப்பில், தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் பதினொன்றாம் வசனம் இரண்டு காலப்பகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு தீர்க்கதரிசனக் காலத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது என்றும், அவற்றில் முதலாவது முப்பது ஆண்டுகள் என்றும் நாம் குறிப்பிட்டோம். பதினொன்றாம் வசனத்தின் மேல் உரிய வலியுறுத்தலை அமைப்பதற்காக, ஏழாம் வசனத்திற்குச் சென்றேன்; இறுதிநாட்களில் தம் ஜனங்களின் மத்தியில் அவர் நிறைவேற்றும் அதிசயங்களுடன் கிறிஸ்து நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காக.

பதி னொன்றாம் வசனத்தி ற்கு த்தி ரு ம்பி வரு ம்போது , பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தை கபி ரியேல் நேரடி யாக "கடைசி நாட்கள்" என்று அழைக்கி றான் என்பதை உங்களு க்கு நினைவு ட்ட வி ரு ம்பு கி றேன். ஒரு நூ ற்று நாற்பத்தி நான்காயி ரம் பேரின் நாட்களில், அவர்கள் மு த்தி ரையி டப்பட்டு தேவனோடு உடன்படி க்கைக்கு ள்பி ரவேசி க்கு நாட்களில், தானியேல் பு த்தகத்தி ன்படி , மு த்தி ரை நீக்கப்பட்ட ஒரு செய்தி எழு ந்து பெரு ஞ்சத்தமாகி யமு ழக்கமாக வீ ங்கி த்தி ரளு ம். அந்தச் செ பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல் ஏற்கனவே மி ல்லரைட்டு களால் வரையறு க்கப்பட்டு , பி ன்னர் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் ஆவி யி னால் உறு தி ப்படு த்தப்பட்டு மூ ன்று தனித்து வமான தீ ர்க்கதரிசனக் காலப்பகு தி களால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது . அந்த மூ காலப்பகு தி களு ம் நேரத்தைக் கு றி க்கவி ல்லை; ஏனெனில் பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல் இரு கைகளையு ம் வானத்தை நோக்கி உயர்த்து கி ற அதே தூ தன், வெளிப்படு த்தல் பத்து அதி காரத்தி ல் ஒரு கையை வானத்தை நோக்கி உயர்த்தி , இனிகாலம் இரு க்காது என்று சத்தி யம்பண்ணினான். 1844-இல் வழங்கப்பட்ட அந்த அறி வி ப்பு , தானியேல் பன்னிரண்டி ல் உள்ள அந்த மூ ன்று தீ ர்க்கதரிசனக் காலப்பகு தி கள் நேரத்தைக் கு றி க்க நோக்கமு டையவை அல்லாத அடையாளப்பூ ர்வமான காலப்பகு தி கள் என்பதைக் கு றி க்கி றது .

ஆகையால், தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள நடுப்பகுதியான அடையாளப்பூர்வ தீர்க்கதரிசனக் காலம், மிக்காயேல் எழுந்தருளும் அதே அதிகாரத்திலேயே முப்பது ஆண்டுகளால் ஆரம்பிக்கும் இருமடங்கான காலப்பகுதியாக இருந்தால், முப்பது ஆண்டுகளால் தொடங்கும் அந்த இருமடங்கான காலப்பகுதி ஆபிராமின் ஆல்பா தீர்க்கதரிசனத்தின் பரிபூரண நிறைவேற்றமே என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்கிறீர்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உடன்படிக்கையின் வரலாற்றை ஆரம்பிக்கும் காலத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒமேகா, கடைசி நாட்களில் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு நேரப்போகிறவற்றைப் பற்றிய தானியேலின் சாட்சியின் உச்சக்கட்டமாகிய அதே அதிகாரத்தில் தனது பரிபூரண நிறைவேற்றத்தை அடைகிறது.

மு டி வு க் காலத்தி ல், தானியேல் பு த்தகம் மு த்தி ரை நீக்கப்படு கி றது . அதனால் உற்பத்தி யாகு ம் ஒளி தேவனு டைய ஜனங்களை மு த்தி ரையி டு கி றது . மு டி வு க் காலத்தி ல், தானியேல் பு த்தகம் மு நீக்கப்படு கி றது ; அதனால் உற்பத்தி யாகு ம் ஒளி தானியேலி ன் கடைசி அதி காரத்தி ற்கு ள் உள்ள மூ ன்று தீ ர்க்கதரிசனக் காலங்களால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது . அந்த அதி காரம், ஹி த்தேகேல் தரிசனத்தை அமைக்கு ம் மூ ன்று அதி காரங்களின் ஒமேகாவாகு ம்; மேலு ம் ஹி த்தேகேல் தரிசனம் தானியேலி ன் நதி த்த தரிசனங்களின் அல்பாவை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து ம் மூ ன்று அதி காரங்களு க்கு ஒமேகாவை ஏதேன் தோட்டத்தி ல் தொடங்கி ய நதி கள் இறு தி யி ல் தானியேலி டத்தி ல்

வந்து சேர்ந்தன; பின்னர் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தை அவற்றை முத்தல் மற்றும் இரண்டாம் தூதரின் மில்லரைட் இயக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்தது; அது மூன்று தூதரின் இரண்டு இயக்கங்களுக்கு மூலப்பா இயக்கமாகும். பதினொன்றாம் வசனத்திலுள்ள 1290 ஆண்டுகள், ஆபிரகாமும் பவுலும் தொடர்புடைய 430 ஆண்டு தீர்க்கதரிசனத்திற்கு ஒமேகாவாகும்.

நாம் தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தையும் அதற்கும் ஆபிராமின் தீர்க்கதரிசனத்திற்கும் உள்ள தொடர்பையும் தொடர்ந்து ஆராய்வதற்கு முன், பவுல் யார் என்பதை நினைவுகூருவது நல்லது. பவுல் புறஜாதியாருக்கான அப்போஸ்தலன் மட்டுமல்ல; அதற்குச் சமமாக முக்கியமான வகையில், அவர் தமது செய்தியை தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் வழியாகவே முன்வைத்தார். அதிலும் இன்னும் முக்கியமாக, பவுல் யுகநிர்வாகத் தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார். யுகநிர்வாகத் தீர்க்கதரிசி என்றால், மோசே போன்று, பலிபீட ஆராதனையிலிருந்து பரிசுத்த ஸ்தல ஆராதனைக்குக் கொண்டுசெல்லவும்; யோவான் ஸ்நானகர் போன்று, பூமிக்குரிய பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து பரலோகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குக் கொண்டுசெல்லவும், தேவனுடைய ஜனங்களை ஒரு யுகநிர்வாகத்திலிருந்து மற்றொன்றிற்குத் திசைதிருப்பும்படி எழுப்பப்படுகிற தீர்க்கதரிசி ஆகும். வேதாகமத்தின் மற்ற எல்லா ஆசிரியர்களையும் ஒன்றுசேர்த்ததைவிடவும் மிக அதிக அளவில், சொல்லாக்கமானதிலிருந்து ஆவிக்குரியதிற்கான பயன்பாட்டின் தகவல்களையும் விதிகளையும் பவுல் பதிவு செய்தார்! தேவனுடைய உடன்படிக்கை ஜனங்களின் சூழலில், சொல்லாக்கமானதிலிருந்து ஆவிக்குரியதிற்கான மாற்றத்தை விளக்கும்படியாக அவர் எழுப்பப்பட்டார்.

ஆபிரகாமின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு உடன்படிக்கையின் அளிக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களுக்கு மீ, அந்தத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்கள் நேர்மையான அர்த்தத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய அர்த்தத்திற்கு மாற்றமடைந்த நிகழ்விடம் இடையிலிணைப்புக்கட்டையாக இருப்பவன் பவுல் ஆவான். உடன்படிக்கை வரலாற்றில் பவுல் யார் என்ற அவரது பங்கில் நீங்கள் உறுதியாக நிலைநிறுத்தப்படவில்லை என்றால், தேவனுடைய உடன்படிக்கை ஜனங்களைப் பற்றிய முத்தல்-முறை தீர்க்கதரிசனம் ப்பது ஆண்டுக்காலப்பகுதியால் தொடங்கும் இரு மடங்கு காலத்தீர்க்கதரிசனமாக இருப்பது தெய்வீகமாக எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பதை நீங்கள் காணாமல் போகலாம். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களின் பிதாவினால் நிறுவப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசனம் இருந்தது; அவர்கள் ஆவிக்குரிய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களாக மாறும் போது, அந்த மாற்றத்தை அடையாளம் காட்டி விளக்குவதற்காக ஒரு பிரிவுக்காலத்தீர்க்கதரிசி எழுப்பப்பட்டார்; மேலும் பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள முத்தல்சாட்சியோடு ஒத்திசைவாகப் பதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து இரண்டாம் சாட்சியை வழங்கி, ஆபிராமின் காலத்

தீர்க்கதரிசனத்தை உறுதிப்படுத்தவும் அவர் எழுப்பப்பட்டார். ஆரம்பத்தி
ஆபிராம், பின்னர் முடிவில் பவுல்—இவர்கள் பிந்தைய நாட்களின் 1290
என்பதின்க்கியத்துவத்தை முன்மாதிரியாகக் காட்டுகின்றனர்.

அடுத்த கட்டுரையில் நாம் தொடருவோம்.

சகரியாவின் யோசவாவையும் தூதரையும் குறித்த தரிசனம்,
பரிகாரத்தின் மகாநாளின் இறுதிக்கால நிகழ்ச்சிகளில் தேவனுடைய
ஜனங்களின் அனுபவத்துக்கு விசேஷமான வல்லமையுடன்
பொருந்துகிறது. மீதியான சபை அப்போது மிகுந்த சோதனையிலும்
துயரத்திலும் கொண்டு வரப்படும். தேவனுடைய கட்டளைகளையும்
இயேசுவின் விசுவாசத்தையும் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள், மகா
நாகத்தினதும் அவன் சேனைகளினதும் கோபத்தை உணர்வார்கள்.
சாத்தான் உலகத்தைத் தனது குடிமக்களாக எண்ணுகிறான்;
வெளிப்படையாக கிறிஸ்தவர்களென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற
அநேகர்மேலும் அவன் கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றிருக்கிறான். ஆனால்
இதோ, அவன் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நிற்கும் ஒரு சிறிய கூட்டம்
இருக்கிறது. அவர்களை அவன் பூமியிலிருந்து அழித்தொழிக்க
முடிந்தால், அவன் வெற்றி முழுமையானதாக இருக்கும். அவன்
இஸ்ரவேலை அழிக்க புறஜாதி நாடுகளைத் தூண்டியதுபோல,
அருகிலுள்ள எதிர்காலத்தில் தேவனுடைய ஜனங்களை அழிக்க
பூமியின் துன்மார்க்க சக்திகளைத் தூண்டிவிடுவான். தெய்வீக
நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகின்ற வகையில் மனித கட்டளைகளுக்குக்
கீழ்ப்படிதல் செய்ய மனிதர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்படுவார்கள்.

தேவனுக்கு உண்மையாயிருப்போர் அச்சுறுத்தப்படுவார்கள்,
குற்றஞ்சாட்டப்படுவார்கள், சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்படுவார்கள்.
அவர்கள் “பெற்றோர்களாலும் சகோதரர்களாலும் உறவினர்களாலும்
நண்பர்களாலும் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவீர்கள்,” மரணத்திற்கும்
உட்படுத்தப்படுவார்கள். லூக்கா 21:16. அவர்களுடைய ஒரே நம்பிக்கை
தேவனுடைய இரக்கத்திலே இருக்கிறது; அவர்களுடைய ஒரே தற்காப்பு
ஜெபமாகும். யோசவா தூதனின் முன்னிலையில்
வேண்டிக்கொண்டதுபோல, மீதமிருக்கும் சபையும், இருதய
நொறுக்கத்துடனும் தளராத விசுவாசத்துடனும், தங்களுடைய
வழக்கறிஞராயிருக்கிற இயேசுவின் மூலம் மன்னிப்பிற்கும்
விடுதலைக்குமான விண்ணப்பத்தைச் செய்யும். தங்கள்
வாழ்க்கையின் பாவமயத்தினை அவர்கள் முழுமையாக
உணர்கிறார்கள்; தங்கள் பலவீனத்தையும் தகுதியின்மையையும்
அவர்கள் காண்கிறார்கள்; மேலும் அவர்கள் விரக்தியடையத்
தயாராயிருக்கிறார்கள்.

யோசவாவை எதிர்த்து நிற்க அவன் அருகில் நின்றது போலவே,
அவர்கள்மேல் குற்றஞ்சாட்ட சோதிப்பவன் அருகில் நிற்கிறான்.
அவர்களின் அழுக்கான உடைகளையும், குறைகளால் நிறைந்த
அவர்களின் குணநிலைகளையும் அவன் சுட்டிக்காட்டுகிறான்.

அவர்களின் பலவீனத்தையுமும், நன்றியின்மையின் பாவங்களையுமும், அவர்களுடைய மீட்பருக்கு அவமதிப்பை உண்டாக்கியகிறிஸ்துவுக்குப்பொருந்தாமையையுமும் அவன் முன்வைக்கிறான். அவர்களுடைய நிலைநம்பிக்கையற்றது என்றுமும், அவர்களுடைய அசுத்தத்தின் களங்கம் ஒரு போதும்கழுவி நீங்காது என்றுமெண்ணும்படி செய்து, அவர்களை அச்சுறுத்தமுயலுகிறான். இவ்வாறு அவர்களுடைய விசுவாசத்தை அழித்து, அவர்கள் அவன் சோதனைகளுக்கு இடங்கொடுத்து, தேவனுக்கான தங்கள் விசுவாசநிலையிலிருந்து விலகிவிடுவார்கள் என்று அவன் நம்புகிறான்.

“தேவனுடைய ஜனங்களை அவர் தூண்டி செய்யச் செய்த பாவங்களைப் பற்றிய துல்லியமான அறிவு சாத்தானுக்குண்டு; மேலும், அவர்களுடைய பாவங்களினால் அவர்கள் தெய்வீக பாதுகாப்பை இழந்துவிட்டார்கள் என்று அறிவித்து, அவர்களுக்கெதிராகத் தனது குற்றச்சாட்டுகளை வலியுறுத்துகிறான்; அவர்களை அழிப்பதற்கு தமக்குரிமை உண்டு என்றும் உரிமைகோருகிறான். தேவனுடைய கிருபையிலிருந்து விலக்கப்படுவதற்கு, தன்னைப்போலவே அவர்களும் தகுதியானவர்களே என்று அவன் அறிவிக்கிறான். ‘இவர்கள்தானா,’ என்று அவன் சொல்கிறான், ‘பரலோகத்தில் என் இடத்தையும், என்னுடன் இணைந்திருந்த தூதர்களின் இடத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளப்போகிற ஜனங்கள்? அவர்கள் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படிவதாகப் பறைசாற்றுகிறார்கள்; ஆனால் அதன் கட்டளைகளை அவர்கள் காத்திருக்கிறார்களா? அவர்கள் தேவனை நேசிப்பவர்களாக இருப்பதைக் காட்டிலும் தங்களையே அதிகம் நேசிப்பவர்களாயிருக்கவில்லைவா? அவருடைய சேவையைவிட தங்களுடைய சுயநல அக்கறைகளுக்கே மேலிடமளித்திருக்கவில்லைவா? உலகத்திலுள்ள காரியங்களை அவர்கள் நேசித்திருக்கவில்லைவா? அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சுட்டிக்காட்டிய பாவங்களைப் பாரும். அவர்களுடைய சுயநலம், அவர்களுடைய தீங்குநினைவு, ஒருவர்மேல் ஒருவர் வைத்திருக்கும் அவர்களுடைய வெறுப்பு—இவைகளை நோக்கிப் பார். என்னையும் என் தூதர்களையும் தேவன் தமது சந்நிதியிலிருந்து அகற்றிவிட்டு, அப்படியே அதே பாவங்களுக்கு குற்றவாளிகளாயிருந்தவர்களுக்கு வெகுமதி அளிப்பாரா? ஆண்டவரே, நீதிக் கேற்ப நீர் இதைச் செய்ய முடியாது. அவர்களுக்கெதிராகத் தீர்ப்பு உச்சரிக்கப்பட வேண்டுமென்று நீதி கோருகிறது.”

“ஆனால் கிறிஸ்துவின்பிறப்பின்பற்றிகள் பாவஞ்செய்திருந்தாலுமும், அவை தங்களைச் சாத்தானுடைய அதி காரங்களால் ஆளப்படும்கூட, அவர்கள் தங்கள் பாவங்களுக்காக மனந்திரும்பி, தாழ்மையுடனும் மனக்கசப்புடனும் கர்த்தரைத் தேடியுள்ளனர்; தெய்வீகபரிந்துரையாளன் அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்கிறார். அவர்களுடைய நன்றியின்மையால் மிகவும் அவமதிக்கப்பட்டவருமும், அவர்களுடைய பாவத்தையுமும் அவர்களுடைய மனந்திரும்புதலையுமும் அறிந்தவருமானவர் இவ்வாறு அறிவிக்கிறார்.

‘கர்த்தர் உன்னைக் கடிந்து கொள்ளக்கடவர், ஓ சாத்தானே. இந்த ஆத்து மாக்களுக்காக நான் என் ஜீவனைக் கொடுத்தேன். அவர்கள் என்கரங்களின் உள்ளங்கைகளில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குணத்தில்குறைகள் இருக்கலாம்; அவர்கள் தங்கள்முயற்சி களில் தோல்வி யடைந்திருக்கலாம்; ஆனால் அவர்கள் மனந்திரும்பியுள்ளனர், நான் அவர்களை மன்னித்து ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்.’”

“சாத்தானின் தாக்குதல்கள் வலிமையானவை; அவனுடைய மயக்கங்கள் நுட்பமானவை; ஆனால் கர்த்தரின் கண் தம்முடைய ஜனங்களின் மேல் இருக்கிறது. அவர்களுடைய உபத்திரவு பெரிதாயிருக்கிறது; உலைக்கனலின் ஜ்வாலைகள் அவர்களை விழுங்கப்போகிறதுபோல் தோன்றுகிறது; ஆனால் இயேசு அவர்களை அக்கினியில் சோதிக்கப்பட்ட பொன்னாக வெளிக்கொணருவார். அவர்களுடைய உலகப்பற்றுதல் அகற்றப்படும்; அதன் மூலம் கிறிஸ்துவின் சாயல் அவர்களால் பூரணமாக வெளிப்படுத்தப்படும்படி.”

“சில வேளைகளில், ஆண்டவர் தமது சபை எதிர்கொள்ளும் அபாயங்களையும், அவருடைய சத்துருக்களால் அவருக்கு உண்டாக்கப்பட்ட சேதத்தையும் மறந்துவிட்டவராகத் தோன்றலாம். ஆனால் தேவன் மறந்துவிடவில்லை. இவ்வுலகத்தில், அவருடைய சபையைப்போல தேவனுடைய இருதயத்திற்கு அன்பானது எதுவும் இல்லை. உலகியலான கொள்கை அவருடைய பதிவை அழிக்கும்படி இருப்பது அவருடைய சித்தமல்ல. தமது ஜனங்கள் சாத்தானின் சோதனைகளினால் வெற்றிகொள்ளப்படும்படி அவர் அவர்களை விட்டுவிடுவதில்லை. தம்மைத் தவறாக வெளிப்படுத்துகிறவர்களை அவர் தண்டிப்பார்; ஆனால் மனமாறிச் சத்தியமாய் பச்சாத்தாபப்படுகிற எல்லோரிடத்தும் அவர் கிருபையாயிருப்பார். கிறிஸ்தவக் குணநலன் வளர்ச்சிக்காக வல்லமையை வேண்டி அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறவர்களுக்கு, தேவையான சகல உதவியையும் அவர் அருள்வார்.”

"முடிவுக்காலத்தில்தேசத்திலநடைபெறுமாஅருவருப்புகளினிமித
தேவனுடையமக்கள்நெடுங்கசப்புடன்நெகிழ்ந்துஅலறுவார்கள்.
தெய்வீகப்பிரமானத்தைமிதித்தழிக்கும்தங்கள்ஆபத்தைக்குறித்து
அவர்கள்துன்மார்க்கருக்குகண்ணீருடன்எச்சரிப்பார்கள்;
சொல்லொணாததுக்கத்துடன்மனந்திரும்புதலில்கர்த்தருக்கு
முன்பாகத்தங்களைத்தாழ்த்திக்கொள்வார்கள்.துன்மார்க்கர்
அவர்களுடையதுக்கத்தைஏளனப்படுத்தி,அவர்களுடையகம்பீரமான
விண்ணப்பங்களைநையாண்டிசெய்வார்கள்.ஆனால்தேவனுடைய
மக்களின்வேதனையும்தாழ்மையும்தாவத்தின்விளைவாக
இழந்துபோனபலத்தையும்குணநலனின்மேன்மையைமுவர்கள்
மீண்டும்பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதற்கான தவறாத
சாட்சியாகும். அவர்கள் கிறிஸ்து வினிதத்தில் இன்னும்
நெருங்கி வருகிறதாலும், அவர்களுடைய கண்கள் அவருடைய பரிபூர

பரிசு தத்ததி ன் மேல் நிலைநிறு த்தப்பட்டி ரு க்கி றதாலு ம், பாவத்தி ன் அளவு கடந்த பாவத்தன்மையை அவர்கள் இவ்வளவு தெளிவாக உணர்கி றார்கள். சாந்தமு ம் தாழ்மையு ம் வெற்றி க்கு ம் ஜெயத்து க்கு ம் வேண்டி ய நிபந்தனைகளாகு ம். சி லு வையி ன் அடி ப்பாகத்தி ல் பணிகி றவர்களை மகி மையி ன் கி ரீடம் எதி ர்நோக்கி க் காத்தி ரு க்கி

“தேவனுக்குச் சத்தியமாக இருந்து ஜெபிக்கிறவர்கள், சொல்லப்போனால், அவரோடே அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தாங்கள் எவ்வளவு உறுதியாகக் காக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கே அறியாது. சாத்தானால் தூண்டப்பட்டு, இவ்வுலகத்தின் ஆட்சியாளர்கள் அவர்களை அழிக்க முயலுகின்றனர்; ஆனால் தோத்தானில் எலீஷாவின் ஊழியக்காரனின் கண்கள் திறக்கப்பட்டதுபோல, தேவனுடைய பிள்ளைகளின் கண்கள் திறக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் தங்களைச் சுற்றிலும் முகாமிட்டிருக்கும் தேவதூதர்களைக் காண்பார்கள்; அவர்கள் இருளின் படைகளை அடக்கிப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

தேவனுடைய மக்கள் அவருடைய சந்நிதியில் தங்கள் ஆத்துமாக்களைத் தாழ்த்தி, இருதயத் தூய்மைக்காக விண்ணப்பிக்கிறபோது, “அழுக்கான உடைகளை நீக்குங்கள்” என்ற கட்டளை வழங்கப்படுகிறது; மேலும், “இதோ, உன் அக்கிரமத்தை உன்னிடமிருந்து நீங்கச் செய்தேன்; மாற்று வஸ்திரங்களால் உன்னை அலங்கரிப்பேன்” என்ற ஊக்கமளிக்கும் வார்த்தைகளும் சொல்லப்படுகின்றன. செகரியா 3:4. கிறிஸ்துவின் நீதியின் களங்கமற்ற அங்கி, சோதிக்கப்பட்டும், பரீட்சிக்கப்பட்டும், விசுவாசமுள்ள தேவபிள்ளைகளின் மேல் அணிவிக்கப்படுகிறது. இகழப்பட்ட மீதமுள்ளவர்கள் மகிமையான ஆடைகளால் ஆடையணியப்படுகிறார்கள்; உலகத்தின் கெடுதல்களினால் இனி ஒருபோதும் அசுத்தப்படுத்தப்படமாட்டார்கள். அவர்களின் பெயர்கள் ஜீவபுஸ்தகமாகிய ஆட்டுக்குட்டியின் புத்தகத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்டு, சகல யுகங்களிலும் விசுவாசமுள்ளவர்களுடனே பதிவுசெய்யப்படுகின்றன. அவர்கள் வஞ்சகரின் கபடங்களை எதிர்த்துநின்றாள்ளனர்; மகா சர்ப்பத்தின் கர்ஜனையினால் அவர்கள் தங்கள் விசுவாசநிலையிலிருந்து விலகச் செய்யப்படவில்லை. இப்போது அவர்கள் சோதிப்பவனின் சூழ்ச்சிகளிலிருந்து நித்தியமாகப் பாதுகாப்படைந்துள்ளனர். அவர்களின் பாவங்கள் பாவத்தின் தோற்றுவித்தவனிடமே மாற்றப்படுகின்றன. அவர்களின் தலைகளின்மேல் “அழகிய தலைப்பாகை” வைக்கப்படுகிறது.

“சாத்தான் தன் கு ற்றச்சாட்டு களை மு ன்வைத்து வந்து க்கொண்டி ரு க்கையி ல், காணப்படாத பரிசு தத்த தூ தர்கள் இங்கு ம் அங்கு ம் சென்று , வி சு வாசமு ள்ளோர்மேல் ஜீ வனு ள்ள தேவனு டைய மு த்தி ரையைப் பதி த்து க்கொண்டி ரு ந்தனர். இவர்களே சி யோன் மலையி ன் மேல் ஆட்டு க்கு ட்டி யோடு நிற்பவர்கள்; அவர்களு டைய நெற்றி களில் பி தாவி ன் நாமம் எழு தப்பட்டி ரு க்கி றது . அவர்கள் சி ங்காசனத்தி ன் மு ன்பாக பு தி யப் பாடலைப் பாடு கி றார்கள்;

பூ மி யி லி ரு ந்து மீ ட்கப்பட்ட ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நாலாயி ரு
அல்லாமல் வேறு யாரு ம்கற்று க்கொள்ள மு டி யாத பாடல் அது வே.
'ஆட்டு க்கு ட்டி எங்கே போகி றாரோ, அங்கேயெல்லாம் அவரைப்
பி ன்பற்று கி றவர்கள் இவர்களே. மனிதரிடமி ரு ந்து மீ ட்கப்பட்டு ,
தேவனு க்கு ம் ஆட்டு க்கு ட்டி க்கு ம்மு தற்பலன்களாயி ரு க்கி றவர்கள்
இவர்களே. அவர்களு டைய வாயி ல் வஞ்சகம் காணப்படவி ல்லை;
ஏனெனில் அவர்கள் தேவனு டைய சி ங்காசனத்தி ன்மு ன்பாகக்
கு ற்றமற்றவர்களாயி ரு க்கி றார்கள்.' வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 14:4, 5."

"இப்போது தூதனுடைய வார்த்தைகள் முழுமையாக
நிறைவேறியுள்ளன: 'இப்பொழுது கேள், பிரதான ஆசாரியனாகிய
யோசுவாவே, நீயும் உன் முன் உட்கார்ந்திருக்கிற உன் சகாக்களும்;
அவர்கள் அதிசயிக்கப்படுகிற மனிதர்; இதோ, நான் என்
ஊழியக்காரனாகிய தளிரை வெளிக்கொணருவேன்.' செகரியா 3:8.
கிறிஸ்து தமது ஜனங்களின் மீட்பராகவும் விடுவிப்பவராகவும்
வெளிப்படுத்தப்படுகிறார். இப்போது நிச்சயமாகவே மீதியிருப்போர்
'அதிசயிக்கப்படுகிற மனிதர்'; ஏனெனில், அவர்களுடைய
யாத்திரையின் கண்ணீர்களும் தாழ்மைப்படுத்துதலும் தேவனும்
ஆட்டுக்குட்டியும் இருக்கிற சந்நிதியில் சந்தோஷத்துக்கும்
கௌரவத்துக்கும் இடமளிக்கின்றன. 'அந்நாளில் கர்த்தருடைய தளிர்
அழகாகவும் மகிமையுடனும் இருக்கும்; பூமியின் கனியோ இஸ்ரவேலில்
தப்பியிருப்போருக்குச் சிறப்பாகவும் செளந்தரியமாகவும் இருக்கும்.
அப்பொழுது சீயோனில் மீதியாய் இருக்கிறவனும், எருசலேமில்
தங்கியிருப்பவனும், எருசலேமில் ஜீவனுள்ளவர்களில்
எழுதப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொருவனும், பரிசுத்தன் என்று
அழைக்கப்படுவான்.' ஏசாயா 4:2, 3." தீர்க்கதரிசிகளும் ராஜாக்களும்,
587-592.